

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΠΟΙΜΕΝΑ (ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΙΩΑΝΝΗ 10/1-18)

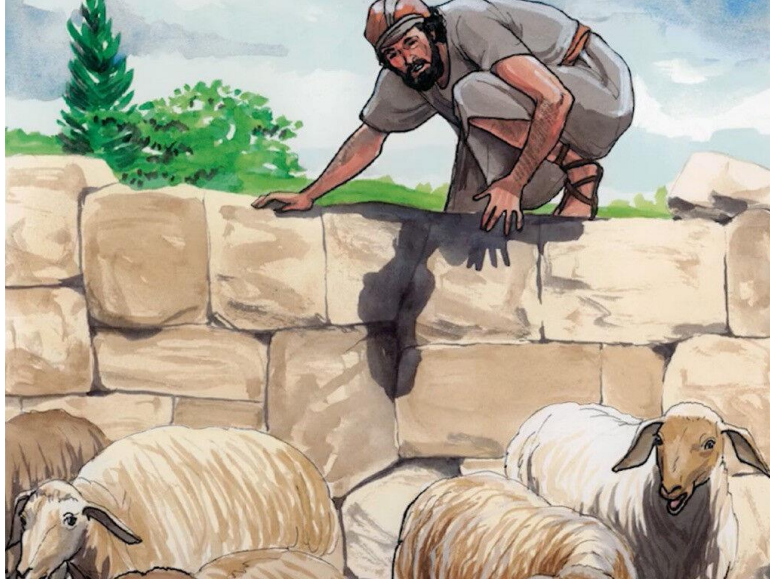
«Ο ΚΥΡΙΟΣ είναι ο ποιμένας μου·
τίποτε δεν θα στερηθώ.»
(Ψαλμός 23/1)

Δείκτης

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΠΟΙΜΕΝΑ

“Αλήθεια, αλήθεια σας λέω, όποιος δεν εισέρχεται από τη θύρα στην αυλή των προβάτων, αλλά ανεβαίνει από αλλού, εκείνος είναι κλέφτης και ληστής. (εδ.10/1)

Όποιος όμως εισέρχεται από τη θύρα είναι ποιμένας των προβάτων.
Σε αυτόν ο θυρωρός ανοίγει και τα πρόβατα ακούνε τη φωνή του, (εδ.2-3α)

και τα δικά του πρόβατα
τα φωνάζει με το όνομά τους και τα βγάζει έξω. (εδ.3β)

Όταν όλα τα δικά του πρόβατα τα βγάλει έξω,
πορεύεται μπροστά τους, και τα πρόβατα τον ακολουθούν,
γιατί ξέρουν τη φωνή του.
Έναν ξένο όμως δε θα ακολουθήσουν,
αλλά θα φύγουν από αυτόν,
γιατί δεν ξέρουν τη φωνή των ξένων».
(εδ.4-5)

Αυτήν την παραβολή τους είπε ο Ιησούς.
Εκείνοι όμως δεν κατάλαβαν για ποιον ήταν
αυτά που τους μιλούσε.(εδ.6)

Είπε λοιπόν πάλι ο Ιησούς:

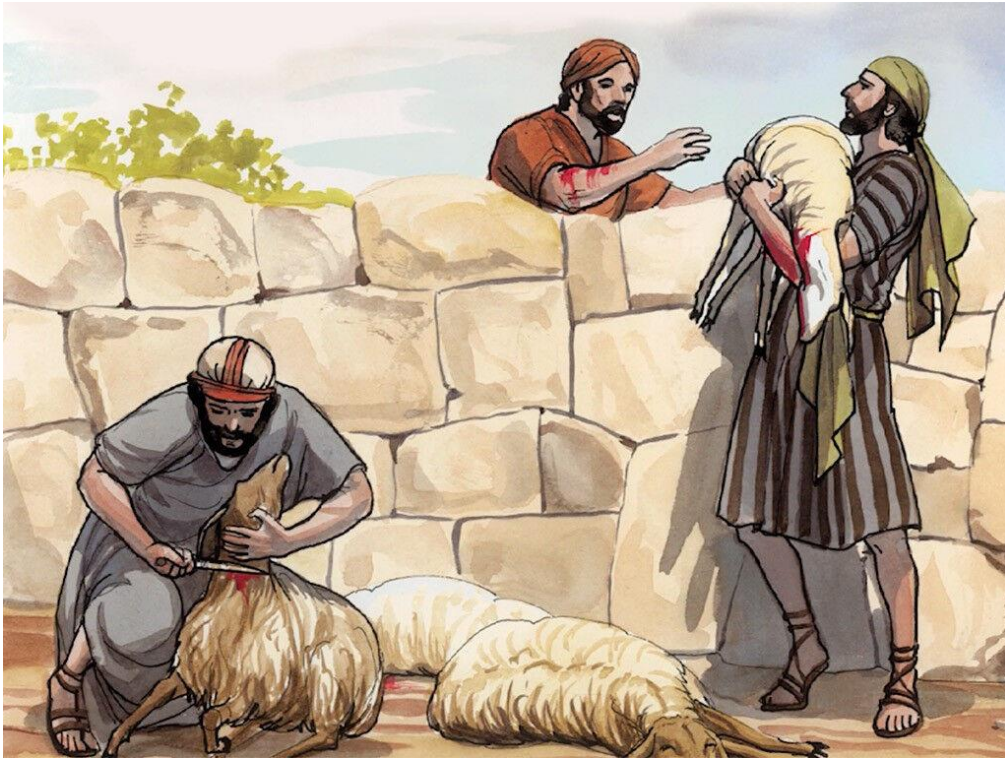
Αλήθεια, αλήθεια σας λέω, εγώ είμαι η θύρα των προβάτων.
Όλοι όσοι ήρθαν πριν από εμένα είναι κλέφτες και ληστές.
Αλλά δεν τους άκουσαν τα πρόβατα.(εδ.7-8)

Εγώ είμαι η θύρα. Από εμένα αν εισέλθει κανείς θα σωθεί, και θα εισέρχεται και θα εξέρχεται και θα βρίσκει βοσκή. (εδ.9)

ο κλέφτης δεν έρχεται πάρα για να κλέψει και να σφάξει
και να σκοτώσει. (εδ.10α).

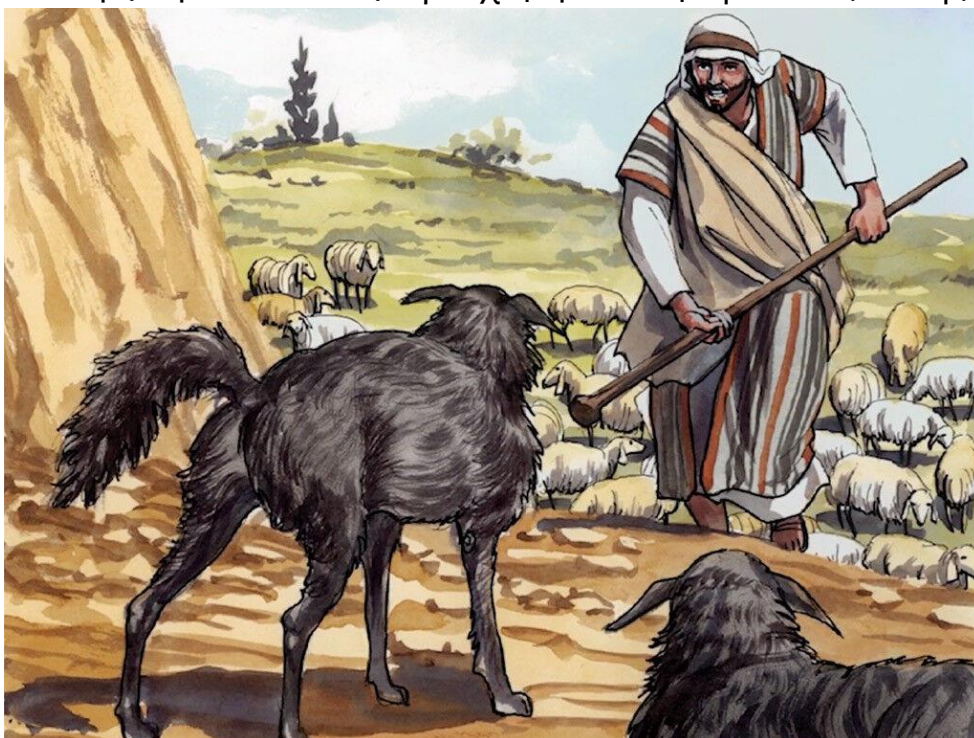
Εγώ ήρθα για να έχουν ζωή, και
μάλιστα περίσσια να την έχουν (εδ.10β)

Εγώ Είμαι ο Ποιμένας ο καλός. (εδ.11α)

ο Ποιμένας ο καλός
τη ζωή του θυσιάζει για χάρη των προβάτων (εδ.11β)

Ο μισθωτός και που δεν είναι ποιμένας, του οποίου τα πρόβατα δεν είναι δικά του, βλέπει το λύκο να έρχεται και αφήνει τα πρόβατα και φεύγει – και ο λύκος τα αρπάζει και τα σκορπίζει – γιατί είναι μισθωτός και δεν τον μέλει για τα πρόβατα. (εδ.12-13)

Εγώ είμαι ο ποιμένας ο καλός, και γνωρίζω τα δικά μου και με γνωρίζουν τα δικά μου, (εδ.14)

καθώς με γνωρίζει ο Πατέρας κι Εγώ γνωρίζω τον Πατέρα
(εδ.15α)

και τη ζωή μου θυσιάζω για χάρη των προβάτων (εδ.15β)

Και άλλα πρόβατα έχω που δεν είναι από την αυλή αυτή.
Κι εκείνα πρέπει να φέρω, και τη φωνή μου θα ακούσουν, και
θα γίνουν ένα ποίμνιο, ένας ποιμένας. (εδ.16)

Γι' αυτό ο Πατέρας με αγαπά,
επειδή εγώ θυσιάζω τη ζωή μου, για να τη λάβω πάλι.
Κανείς δεν την αφαιρεί από εμένα,
αλλά εγώ τη θυσιάζω από τον εαυτό μου.
Εξουσία έχω να τη θυσιάσω και εξουσία έχω πάλι να τη λάβω.
Αυτήν την εντολή έλαβα από τον Πατέρα μου»." (εδ.17-18)

